

Издана три пъти въ седмицата
 всѣки:
 Вторникъ, Четвъртъкъ
 и Събота.
 ЦѢНА:
 За година 20 лева сребърни
 „ шестъ месеци 12 лева ср.
 „ три „ 7 „ „
 Единъ брой 20 стотинки.

СЛАВЯНИЗЪМЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Сичко което са отнася до вѣстника
 надписва са направо до
 Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.
 Неплатени писма не са приематъ
 Ръкописи назадъ се не връщатъ.
 За Обявления се заплаща:
 За всѣки рѣдъ пръвъ пѣтъ 20 ст.
 За „ „ вторий „ 10 ст.

Руссе, 18 Май 1884 год.

Още десетъ дни и 27 Май ще чука на вратата ни. За пръвъ пѣтъ народа ни, слѣдъ три години връме, слѣдъ толкова испитания, ще бѣде честитъ да се яви прѣдъ избирателнитѣ урни, да даде гласа си свободно за тѣзи, които той смѣта, че ще защитятъ неговитѣ права. Този народъ има достатъчно връме да изучи хората си; чу вече тѣхнитѣ думи, тѣхнитѣ обѣщания. Нѣма партия въ България, която не искала било частно, било чрѣвъ вѣстникитѣ своята программа, своето бѣдѣще дѣйствиство. Благодарение на нѣговото постоянство, на нѣговата тактичностъ и умѣние, той можн да се отърве отъ умразия за него режимъ, съ тая опитностъ, съ това хладнокрѣвие, той изелуша агитациитѣ на разнитѣ партии. Сега неговъ рѣдъ иде и той да каже своята дума, да даде своята программа. Ний си въображаваме съ какво призрѣние той е погледналь на подмилкванията и крокодилскій плачъ на консервативната партия, която и ний ще я оставимъ съвършено на съдбата. Нъ не безъ скърбъ той забелѣва, че се намѣриха и хора между тия, на които той рассчитваше, че подадохъ рѣчка на водителитѣ на тая призрѣна партия, да ѣ даждѣтъ животъ, да я организиратъ за бѣдѣщето нѣгово зло; не безъ скърбъ той видѣ въ тия бивши нѣгови хора цомъ стѣпиха на властъ, такива произволи, такива нарушения на неговитѣ права, каквито на да ли е видѣль въ своитѣ най-вѣрли неприятели — консерваторитѣ и, когато той издава гласа си противъ това, тѣ вмѣсто да се поправятъ, вмѣсто да му благодарятъ за тая отеческа забѣлѣжка, тѣ му отговориха съ още по-силни нарушения на неговитѣ закони, които бѣха по-дързски да оказватъ постоянно на тия произволи; вмѣсто да търсѣтъ помощъ въ него, тѣ трѣгнаха изъ България да проповѣдватъ щото да се избиратъ за идущето събрание лица, които да легализиратъ, да одобрятъ тѣхнитѣ беззаконни дѣла. А обѣщанията? Да говоримъ ли за тия високи неиспѣланими обѣщания отъ главата на тая фракция въ Видинския Округъ, въ Русчукъ и пр. и то кому? Срамъ ни е да кажемъ. Нѣкои отъ по-хитритѣ, както тия отъ мусюманитѣ въ Руссе, явно се смѣятъ на тия обѣщания. „Може ли така да се управлява, говорятъ тѣ, — безъ пари, като ни са обѣщаха: прощение на данѣка, на не взимане войска и проч. и проч.? И коя държава може да се управлява съ вѣтъръ? Не мислятъ ли тия хора, че ний не разбираме какво ще каже държава и какво ѣ нужно, за да бѣде тя

въ рѣда на другитѣ държави? — Вмѣсто да търсѣтъ помощъ въ тоя народъ, тѣ пращатъ лице въ Цариградъ при г-нъ Нелидова да се молятъ да ги поддържи. Нещастници! Тѣ забравиха, че явно нашата небавителка и покровителка видя, какво зло за страната ни може да докара съ намѣсването си вътрѣшно въ държавата ни.

Ний се чудимъ какъ тия хора, които проповѣдватъ чрѣвъ органа си „Срѣдецъ“, че народа е съ тѣхъ, че недоволнитѣ нема да сполучатъ въ изборитѣ, трѣгнаме за чужда помощъ!

Ний напълно сме убѣдени, че народа прѣди да се яви на 27 Май да упражни своето потѣпкано, отъ толкова връме право, е обмисляль, че нѣму му трѣбватъ хора, които да турятъ въ рѣдъ що-годѣ Държавната машина: да управятъ запустнатитѣ ни финансии; да отхвърлятъ какво да е купуване на желѣзница, което веѣкога пѣани джобовитѣ на нѣколко гладници; да иска смѣтка за откраданата пара и за нейното безжалостно харчение гдѣ трѣбова, гдѣ не трѣбова; и да даде да се разбере, че небезнаказанно веѣкой самозванъ патриотъ (каквито се у насъ умножиха) има право да распомага съ съдбата му, безъ неговата воля. Съ едно искавание съжаление, съ този е нашъ свѣтецъ, ний докарахме работитѣ си до този рѣдъ. Миллиони се злоупотрѣбиха, народни права се ограничиха и ний съ: „Е холамъ нека минн“, накарахме хората да се качатъ на главитѣ ни. Другитѣ народи за едно малко нарушение на законитѣ, осждадѣтъ съ вѣстникитѣ на господаритѣ си съ 20 годишенъ затворъ и съ хиляди лъвове глоба; тѣй знаятъ хората да вардятъ своитѣ права. България не е мопния; народа плаща, който не слуша гласа на народа, който не испѣлнява неговата воля, изказана чрезъ нѣговитѣ представители, трѣбова безпощадно да се наказва. Тѣй разбиратъ другитѣ народи своитѣ права, тѣй трѣбова да ги разбираме и ний. Ний имаме пѣлана надѣжда, че това тѣй ще стане, защото явнитѣ роптания отъ страна на тоя народъ, за най-малкий произволъ ни доказа това. Дано този 27-й Май бѣде по-щастливъ отъ подобенъ другъ день опредѣленъ за избори!

Нѣколко думи за учителството въ нашитѣ първоначални училища и жалното ни състояние.

Пазнахъ се слава Богу мрачнитѣ години, чернитѣ дни, въ които България едва съ послѣдни силица истика; неговитѣ грѣбъ бѣ до скоро облепъ отъ неспосното бреме, което тежи цѣль нѣтъ вѣка на гърба му. Пазнаха се петь-тѣхъ стѣтинъ цѣль години и робството прѣстана. Освободителката Руссия съ голѣми жертви даде сво-

бода на нашитѣ българскій народъ. И тѣй България на край видя свобода, нукуи отъ сладкия пеннъ плодъ; събуди са отъ гробниитѣ сѣни, стана, прѣбръсти са и трѣгна напредъ. Като считанъ вече народъ мѣжду народитѣ, нашитѣ българскій народъ хвана да се образува; седемъ години става вече отъ какъ върви по този пѣтъ. На всякадъ се поотвориха добри, нарѣдени училища и пр. и пр. Днесъ вече на всякадъ пѣтъ за напредъка и образованието ни е отворенъ и всякой трѣбова да стрѣми напредъ отъ насъ съ по-голѣми исполнителски крачки. да се надспрѣвариме думамъ по този качество и прѣврасенъ пѣтъ. За похваля бѣха нашитѣ работи, които отъ първо се приеха съ такава дражестъ, съ таквозъ въшещепие имено въ времето, когато ни се даде свобода, щото нашитѣ противници зеха да мислятъ, какъ да ни съжестъ пѣтъ и наистина Берлинъ отне отъ насъ, това, което ни е най-милъ и най-свято, „Сан-Стефанската България“ като ни даде само една частица отъ неж. По пататѣкъ и други и други ни отиѣха нѣкои права съ които послѣ нашия народъ пакъ се здоби. Направленето на нашитѣ работи хвана другъ вървешъ, най-вече въ книжевно поле. Отъ първо, както казахъ, се прие всичко това много добръ, въ послѣ 1—2 години нашитѣ народъ се на всичко насити, училище му омръзна и всичко, та дрѣми пакъ и бѣлува тѣлнитѣ времена. По времето на освобождението ни, имаше добръ по-нарѣдени училища, имаше достойни учители; а днесъ вмѣсто да напредваме, ние занчяме назадъ и клонимъ къмъ една пропасть, клонимъ къмъ развратъ. Учителитѣ по освобождението получихаха единъ по хубавички платки, отъ колкото ний, а сегашнитѣ отъ година на година получаватъ все по нижни и по нижни платки, което явно се доказва че мнозина отъ учителитѣ са напустнали и ще напустнатъ, тѣзи считаща ниска за насъ длъжностъ. Нашето просвѣщение трѣгна тѣй, както вървеше до сега въ Румания. Народа остана простъ, дѣцата ний не учени, или ако е било, то е за тѣхъ училището до II или III Отдѣление, малцина вървятъ по горѣ. Простия селенитѣ казва: „че научи си той рачуна, да върви да печалъ“. Мнозина тука още си съвсемъ обиватъ живота, мнозина тука падатъ и за нищо полѣзни не ставатъ. Тѣзи тѣй да рѣкъ само обраничени въ наука хора, придобиватъ по злъ характеръ, отъ колкото съвемъ проститѣ.

Като учител въ мрачнитѣ още села, длъжностъ ме зове и принуждава да издамъ гласа си, за да не са покажа толкови не достоенъ и най-послѣ да не бѣдѣ обвиненъ отъ провидението, че сѣхъ въ летаргическѣ сѣни. Прѣдчрѣхъ щото да издамъ гласа си, като опинхъ за нѣкои пѣща, които виждамъ че не вървятъ по добритѣ пѣтъ.

Както въ всяка една Християнска държава, тѣй трѣбова и у насъ да се обръща най-вече внимание къмъ тѣквизъ пѣща, които трѣбватъ да бѣдѣтъ тѣ по първи, за да посѣдватъ по втори. Нъ да ли така вървятъ за сега нашитѣ работи? оставямъ на читателитѣ да обмислятъ. Учителството въ насъ не е отъ мазоважнитѣ точки, трѣбова да бѣснатъ лѣчи къмъ нашето Народно Просвѣщение въ народнитѣ училища. Имено да се здобийме съ достойни учители и да имъ даваме нужното за това възнаграждение. Първоначалното учение е темелно учение, което поставя въ дѣтето темель а послѣ да искара: гради, мажи и пр. и пр., а пѣщо безъ добръ темель, не е за много време, нъ и само съ темелното учение безъ посѣдното сме пакъ нищо, даже и по лопе отъ нищо, защото ако оставимъ една къща само на темель, безъ покривъ, безъ нищо, тя ще пропадне; тѣй е и съ учението въ насъ.

Учителската длъжностъ сега е тѣзи: ще прѣпо дава на три, или четири отдѣления, ще е писецъ на кмета, ще слѣдва черковно пѣние и ще получи платка не повече отъ 3 или 4 хилѣди. Учителитѣ трѣбова да се учи на черковно пѣние, защото ако би да не знай, той не са приема за такъвъ по селата и трѣбова да обиколи поне 10—11 села, до гдѣ избере наущитѣ си хлѣбъ. Това е така, учителя учителствува по селата само за прѣхраняние.

Не ще ли бѣде по добръ, ако се опредѣли на учителитѣ една обикновена платка, която да получаватъ отъ правителственото съкровище, като излиза отъ гърба пакъ на народа, нъ по другъ начинъ. Не ще ли бѣде добръ тогасъ, когато всякой единъ учителъ ще прѣдприеме да учи-

телствува по селата. Не ще ли бѣде добръ тогасъ, когато г. г. Инспекторитѣ ще можѣтъ да си назначаватъ по окръжитѣ лица на мѣста, съ образни съ знанието ний, а не така анархически. Да, върваме, че само по тозъ начинъ ще трѣпемъ по правия пѣтъ, по тозъ начинъ ще озлѣчимъ учителитѣ отъ много трудности, по тозъ начинъ съ ягкѣ лостъ ще тѣкнемъ просвѣщението напредъ.

Министерството на Народното Просвѣщение, иска да има просвѣщение и напредъкъ въ насъ, нъ не търси начина по който ще го постигне. Върваме, че то (министерството) ще земе нужнитѣ мѣрки за поправение просвѣщението и напредъка въ младата ни държавица.

Нека се вгледаме въ сѣсѣдката нашата сестра Тракия и ний ще видиме, че тя значително е по напреднала отъ насъ, която ако и да нѣма въ пѣленъ смислъ свобода, както насъ тука Сѣверна България, нъ все таки се е трудила и труди; нейния прѣдначертанъ планъ е образование, просвѣщение и напредъкъ да има на всѣдѣ.

Ласкайне са, като мислимъ че и нашитѣ работи ще зематъ по друго направление, нъ все таки хранимъ надѣжди, че скоро или слѣдъ време ще бѣснатъ заритѣ на просвѣщението и въ най-тъмнитѣ наши жлогове.

с. Драгижево . . .

П. Пв. Генчевъ.

ЩО ВЪПРОСА ЗА СЕЛСКИТѢ УЧИТЕЛИ.

Говорило са е, писало са е, че селскитѣ учители въ България са намиратъ въ най-доляно положение; нъ всичко писано до сега е било твърде малко, за да искаже низостъта и презрѣването, въ които са намира селския учителъ.

Да разгледаме въ кратко този въпросъ. Ако хвърли чловѣкъ бѣгль погледъ върху училищата въ насъ, ще забѣлжи най-първо, че почти всичкитѣ учители страдатъ отъ тѣй нарѣчената „срѣбърна трѣска“ или „безпаричие“. Исаа учителя пари, нъ кой му дава?! — Огидешъ при кмета, поискашъ му малко пари, да заплатишъ вѣстника за когото си са абониралъ и да си купишъ разни педагогически съчинения и др. книжки, отъ които да исчерпашъ материалъ за образованието, за развитието на ученитѣ си, кмета ти казва: „иди при настоятелитѣ, тѣ да ти даждѣтъ!“ Ти ставашъ отъ тамъ, земашъ си „збогомъ“ и отивашъ да търсимъ настоятелитѣ; нъ и отъ тамъ та обсипватъ съ голя обѣщания: че, ще ти съберѣтъ паритѣ слѣдъ малко връме и др. т. Земашъ си и отъ тамъ дветѣ пари и хайде при книгопродавецътъ, на когото съ разни молби и обѣщания ще пѣянишъ главата да ти даде, на почекъ за нѣколко връме, потрѣбнитѣ книги. Слѣдъ малко връме, погледнишъ — книжаритѣ ти иска пари, редакцията на вѣстника ти пише за пари; нъ отъ гдѣ да са взематъ тези пари? Огидешъ пакъ при кмета и настоятелитѣ и съ разни молби и убѣждения едвамъ ги склонявашъ да ти даждѣтъ малко пари за да залжешъ книгопродавеца да почака йоще малко връме, а пѣкъ редакцията на вѣстника за когото си са абониралъ, нека чака до края на годината за да си внесешъ стойността!

Желателно е, щото министерството на народното просвѣщение да обърне сериозно внимание върху тоя въпросъ, отъ рѣшенето на когото зависи и подобрението на училищата ни, единственнитѣ фактори, които ще докаратъ нашето съветявание и напредване. Трѣбова министерството да отреди, щото селскитѣ учители да са условватъ отъ правителството, отъ гдѣто и да получаватъ своята заплата, а пѣкъ правителството да събира паритѣ отъ населението заедно съ другитѣ правителствени дажди. Тогаса само ще имаме развити селски учители, тѣй като всѣки ще пожелае да учителствува въ селата.

Въ заключение, азъ са обръщамъ къмъ г. г. събратията си селски учители въ книжеството и ги моля да не оставятъ този отъ голѣма важностъ въпросъ въ снѣще положение, та дано гласътъ ни не остане „гласъ вопиющей въ пустинѣ“.

с. Топалешъ.

П. Д. Пегелцовъ.

Г не Редакторе на в. „Славянинъ“.

Въ отговоръ на дописката отъ г на лѣна на медицина отъ Московскій университетъ г на Д. Золотовича, обнародвана въ в. „Огчеество“ брой 15, позволете ми да кажа само слѣдующитѣ думи:

Уважаслий ми колега Г. Д. З.

Слушалъ съмъ, отъ вѣкои колеги, че ви, като единъ справедливъ и безпристрастенъ младежъ, сте говорили, много пъти, че сте имали намерение да отидете да си довършите наукитѣ и да си добиете дипломата за докторъ медицина, както направи г-нъ Боевъ, повеже знайте, че ако не днесъ, то утрѣ ще са турн единъ рѣдъ на всички безрѣдци въ България.

Ако това е истина, то желая ви добъръ успѣхъ и щастлива сиодука.

Наистина много по добръ ще сторите ако направите това, понеже сте младъ и имате врѣме още, отъ козкоото да тълкувате думата докторъ и да критикувате титлата докторска, която още не сте придобили, и на вѣрно желайте да притѣжавате.

Недейте си губи врѣмето да ставате адвокатъ на ония ментори, на които мозъчнитѣ нервозни челлуди са заглъхнали отъ пролиферацията на конжуктивната тъканность и не смѣятъ вѣче да се върнатъ въ университетъ да придобиятъ титлата докторъ, противъ която днесъ толкова се ядосвате.

Придобийте титлата докторъ, въ коя и да бжде държава, нъ съ условие да имате свободна практика тамъ, та тогавъ добръ дошелъ, да се разговориме и да пологолираме, ако обичате, и чрѣзъ печата, защото сега като говориме противъ едно нѣщо, което не притежавате, което желайте да имате, за което сте се трудили и на вѣрно ще се трудите още (т. е. ще се поспогявате и . . . безъ диафоретикъ и диуретикъ), не е вуждно да бжде человекъ докторъ за да ви каже българската пословица: „котката като не стигне рибата, казва че мирише.“ Увѣренъ съмъ, че като се завърне съ докторска диплома не ще говорите, нито ще пишете това, което сега измѣждрувахте въ дописката си съ която се мѣчате да правите интриги даже мѣжду българи и руси, понеже казвате: „вѣски лесно ще види отъ прочитанието по този въпросоотвѣтъ желание да се унизи стѣпенята на русския вѣспитаникъ и пр, на която дописка не е вуждно да се отговаря даже, повеже отъ само себе си пада и се опровергава.

Да приемиме, че Московскитѣ лѣкари са най добритѣ на свѣта, въ при все това българитѣ не са каквито ги мислите — ви, да ви повѣрватъ, че докторъ и лѣкаръ било все равно, защото сами доказвате, че за да стане человекъ лѣкаръ трѣбвало му 5 годишно учение въ факултета, а за да стане докторъ, изисквало се известна практика и дисертация.

Казвате: „Францускитѣ, Германскитѣ, Австрийскитѣ факултети неопушчатъ освѣтъ доктори на медицината“. Когато вѣски знай, че въ Франция ежцествуватъ и Officiers de Santé, на които закона и съдебната медицина ограничаватъ даже дѣйствиата и предприятята.

Извѣстно е, че не вѣски университетъ дава степени съ една и сѣща тяжесть: продължавате. А ний питаемъ: гдѣ са получаващъ стѣпенитѣ съ най голѣма тяжесть? За да знаиме гдѣ да пращаме братята и синоветѣ си, защото ний сме ходили въ повѣче факултети и сме видѣли, че на вѣскадѣ се даватъ съ голѣма тяжесть, ако въ диплома се означава, че доктора се ползова отъ правата и законитѣ на страната (държавата) която му дава диплома.

Лопитѣ язица казватъ даже, че вѣкои университети продаватъ учени степени? Наряджате. Азъ ще ви отговаря, че добритѣ язици говориха, че въ централно санитарното управление, въ България, е имало дипломи истъргани и поправени и ученишки свидѣтелства на хора, на които се давали доста сериозни длѣжности. И това не е наша работа, нито наша отговорность, нито нѣкъ на това сѣ криви докторитѣ.

За това се отправете, като толкова сте доброжелателъ на отечеството си, и попитайте ония г да, които отъ толкова години нарѣждатъ и управляватъ санитарнитѣ работи въ България и са земали по вѣколко хиляди левчета, именно за да организиратъ правилно, законно и безпристрастно.

Ако вашитѣ ментори не знаятъ, ний можиме да ги научиме, че въ сѣмнителни слу-

чай, другитѣ държави, искатъ облекчения и справки отъ факултетитѣ.

Най послѣ се изразявате: „Остава да кажа за Влашкията и Цариградската школи. Както едната, тѣй и другата испушчатъ доктори на медицината; но имать ли тия титли вѣсъ европейски?“

На тоя въпросъ ще предлага и азъ единъ другъ: може ли ми отговори г-нъ Г. Д. З. че ако единъ неговъ колега, лѣкаръ, отиде въ Виена, Парижъ или Берлинъ за да премине вѣсчкитѣ испити и подържи тезата за докторъ или ако вѣсчкитѣ неговъ колега е сторилъ това, то въ какво врѣме е можалъ да успѣе?

Отъ Букурешкото и Цариградското медицински училища много студенти и лѣкари са мгли въ течение на една и половина година, най много двѣ, да преминатъ вѣсчкитѣ испити и да напишатъ и одържатъ тезата си, съ такъвъ успѣхъ, чгто да бждѣ цитирани отъ знаменити европейски писатели.

Слѣдователно, г-не Золотовичъ, не се съмнѣвайте, толкова, за Цариградскитѣ и Букурешкитѣ училища. Вѣсчкото училище може да произведе разни стѣпени отъ способности, както една градина представява цвѣта и бурени. Койго е станалъ добръ лѣкаръ, той безъ друго, може да достигне, ако се постарай още, знаменитъ докторъ, а койго е простъ лѣкаръ, той непременно ще бжде и глупавъ докторъ, нъ вѣсчгдъ оцѣнителитѣ (сѣдитѣ) ще бждѣтъ професоритѣ доктори, а не лѣкаритѣ.

Вѣрвамъ, че вѣсчгдъ да се види чудно на читателитѣ ако не си подиша напълно името, като знайтъ, че г-нъ Г. Д. З. на когото отговарямъ, подържа и се мѣчи да оправдава хора които, днесъ за днесъ, могатъ да направятъ както добрини, тѣй и зливи на челоука, а пѣкъ бѣдни защитаватъ голата истина. Ози койго лѣкже силнитѣ, се повишава и възнаграждава, а ози койго се бори за правдата, безъ риза и безъ хлѣбъ остава.

Съ почитание вашъ X.

Моята биография

(Посвѣщана се на г. П. Р. Славейкова, поборникъ за свободата).

Въ дѣтинството, въ младостта си безъ баща останахъ.

И да уча читмо, писмо Самичкъкъ захванахъ.

Нѣмахъ срѣдства нито за хлѣбъ Нежели за книги! . . .

Азе влачихъ на бѣдността Тѣжкитѣ вериги! . . .

Не съмъ видѣлъ никакъ прага На училището;

Но съ трудътъ си денонощентъ И азъ станахъ нѣщо.

Станахъ добръ, честентъ, ументъ, Истински гражданинъ,

И преслѣдвамъ вѣски подлецъ И сѣки тиранинъ!

Обичамъ отечеството, Обичамъ героитѣ,

Кланя се на тия, цо сѣ Падали въ осойтѣ!

Савва, Любентъ, Ботевъ, Левски Сѣ мой идѣлин,

Коио сѣ свободата Въ рѣцѣтѣ ни дали.

Не по малко азъ обичамъ И тѣвъ, цо сѣ живи,

Коио се още трудятъ И сѣ се трудиле! . . .

Обичамъ ви! почитамъ ви! Герои гениали!

За дѣто ни отървахте Отъ тирани ками!

Поздравете нашѣтѣ герои, Гори вѣковѣчни;

Паметята имъ, славата имъ, Да сѣ безконечни!

ДОПИСКИ.

София 12 Май 1884.

Неотдавно имяхъ разговоръ съ единъ отъ офицеритѣ за дѣлата на нашето бивше военное министерство още при генерала Каульбарса, между добритѣ страни на това Министерство, азъ намѣрихъ и вѣсколо лошаи, за които макаръ и безъ позволениято на предавшия офицеръ, желая да ги предамъ на публиката, съ надѣжа че на тѣзи думи ще обърне своето си внимание настоящиятъ нашъ Воененъ Министръ князь Кантакузинъ и ще се постараетъ да ги устрани. Отъ първо намъ не ни е позната цѣлата за учрѣдението на една такава длѣжность като Началникъ на мѣстнитѣ артиллерийски учрѣдения и за това питаме да ни отговорятъ: лицата настаиващи за учрѣдението на една такава длѣжность, неуже ли тѣзи лица не мислѣха че съ учрѣдението на една такава длѣжность тѣ ще централизиратъ мѣстнитѣ учрѣдения въ една рѣце и работитѣ въ рѣченитѣ учрѣдения ще трѣбватъ по добръ? Ако би тѣзи цѣлъ да се е преслѣждала отъ означенитѣ лица, но ти не е достигната, защото настоящитѣ дѣла на тѣзи учрѣдения, това показватъ; работитѣ на тѣзи учрѣдения вървятъ пакъ сѣщо тѣй, както и на прѣдъ са вървели, а между това расходитѣ за учрѣдението на една такава длѣжность сѣ по голѣми, имено Началникъ на мѣстнитѣ учрѣдения получава около 14,000 лева, а заедно съ другитѣ разности на канцелярията му и пасаритѣ достигна около 16—17,000 лева.

Пита се сега, заплъци ли са тѣзи сумма съ труда на Началника на тѣзи учрѣдения или не? Ние ще отговоримъ че не, защото позата на тѣзи длѣжность не ни е позната и не можихме да ѣ познаемъ. До колкото се научихме, тѣзи длѣжность е учредена само и само за лицето, което ѣ занимава въ настояще врѣме. Като се затвори длѣжността, която занимаваше това лице по рано и като му се искаше да остане още тукъ въ България за да получава по дебело жалование, разбира се, вуждно бѣше да се отвори нова длѣжност, което се и изпълни и за него лично намѣриха за вуждно да се учреди длѣжността Началникъ на мѣстнитѣ Артиллерийски учрѣдения, подъ видъ, че съ учрѣдението на една такава длѣжност централизиратъ се мѣстнитѣ учрѣдения, като че ли у насъ въ България, кой знае колко учрѣдения има, та че е поразтрѣбвало да се централизиратъ. Учрѣдението на една такава длѣжност задържа само работитѣ въ означенитѣ учрѣдения, защото предзвизява излиш на преписка, а слѣдователно и лишентъ расходъ като нанася още затруднения въ распорѣжданята на началника Арсенала и лабораторията.

При учрѣдението на една такава длѣжност за лице, което му е вуждно да покаже че той ужъ работи, явява се вужда да си търси това лице работа и споредъ това то ще захване да се мѣе въ работитѣ на лицата, които отчасти му сѣ подчинени. Разбира се че никой нѣма да позволи да му се мѣе въ работитѣ и споредъ това сѣко гашъ можѣтъ да се предвидѣтъ неприятности между едни и други, които нѣма да помагатъ на работата, а напротивъ ще ѣ задържатъ. Ние положително не разбираме цѣлата на тѣзи длѣжност и ѣ намираме свѣршено излишна. Твърдѣ добръ могълъ-би Арсенала, а сѣщо и Лабораторията да си представяватъ сичкитѣ донесения непосредствено на Инспектора на Артиллерията, отъ това не посредствено подчинение дѣлата и работитѣ на означенитѣ учрѣдения щѣха да се улучшатъ, — чрезъ унищожението на излишната инстанция, а слѣдователно ще произлѣзе ускорение на переписката. Ако би съ едно такава подчинение да се увеличи переписката на Инспектора на Артиллерията, то при него можше да се учреди длѣжност на още единъ адюгантъ съ единъ пасаръ, расходитѣ на новоотворенитѣ длѣжности нѣма да превишаватъ 3500 лева; слѣдователно, позата отъ унищожението на една такава излишна инстанция, каквато е началника на мѣстнитѣ Артиллерийски учрѣдения, въ сѣщо врѣме произлазя и економия на 12,000 — 14,000 лева. У насъ въ България въ военното вѣдомство има много такива излишни длѣжности, на които унищожението ще даде значителна икономия. За упраздението и унищожението на излишнитѣ длѣжности мислимъ че ще обърне вниманието си новия Военни Министръ.

За всичко, казано по горѣ, че е положи-

телно вѣрно може да се убѣди сѣки единъ, койго разбира що годѣ отъ военната служба, и койго се интересува да знае че тѣй на пусто не можѣтъ да се харчатъ толкова пари, които тѣй много са потрѣбни за нашата млада държава.

Орхание 11 Май 1884 год.

Г не Редакторе!

Ккто на вѣсчгдѣ, така и въ нашия градецъ и тая година бѣхме честити да отпразднуваме вѣсело празника на Славяно-Българскитѣ просвѣтители и учители Кирилла и Методия. Въ денитѣ на празника, слѣдъ Божественната служба, народа на чело съ Архипер. Намѣстникъ, мѣстнитѣ священници, и учителитѣ съ ученицитѣ, се отправиха къмъ зданието на училището, гдѣто бѣше приготвено да се извърше молебена. Прѣди да се почне водосвѣта, ученицитѣ испѣха молебна пѣсень. Учителя Д. Т. Кераловъ държа рѣчь, въ която твърдѣ ясно описа живота и сѣжитѣ услуги, които сѣ принесли на Българскитѣ народъ двамата Солунски брата Български Просвѣтители Кирилъ и Методий.

Като се свърши рѣчьта, ученицитѣ пакъ испѣха пѣсень К. Методио и, слѣдъ това се извърши и молебена. На послѣдъкъ училищ. Настоятелство покани гражданитѣ въ една отъ училищнитѣ стаи на закуска. Цѣлия денъ градъ ни бѣше вѣселъ, само едно нѣщо малко смущаваше умоветѣ на хората. Ето го: Узурпаторътъ Груевъ бѣше дошълъ да посѣти градъ ни съ пѣкаква си св. миссия. Сѣщаме се ние какво хоро свири свирката на г-нъ Груева. 27 Май приближава и превратаджитѣ сѣ разнаваха, нъ мицаха се ще имъ кажемъ ние, ония тъмни врѣмена.

Единъ.

Габрово 13 Май 1884 год.

Г не Редакторе!

Днѣсѣ нѣколцина отъ нашитѣ, така нарѣчени „доволни“ се събирале да опредѣлѣтъ кандидати за представители отъ Габрово за бѣджето Народно Сѣбрание. Ако слуха, че мѣжду кандидатитѣ имало едно упорочено лице, излѣзе вѣрентъ, отъ това трѣбва да разберемъ, че събравшитѣ сѣ или съвѣсѣмъ невѣски, та не разбиратъ важността на дѣлото и не искатъ да знаятъ, че за да бжде человекъ народентъ представителъ, мѣжду многото качества, се иска да не бжде и упорочентъ въ нѣщо, или пъкъ че тѣ съ това искатъ да компрометиратъ народната партия, та да не успѣе въ изборитѣ. Че въпросното лице е упорочено и за винаги си е изгубило гражданскитѣ и политически правдини, това го знае цѣло Габрово. Какъ сѣ посмѣили горнитѣ нѣколко души да се подиграйтъ така ядовито съ святото дѣло, като се турнае за кандидатъ такъвъ упорочено лице, намъ е много чудно! . . .

Лицето, за което е думата, прѣди три години бѣше учителъ въ Габровското дѣвическо училище. Въ това си звание той

обезчестява една учителка, вслѣдствие на което избѣгва въ Песточна Румелия, а учителката стана жертва, понеже мъжът ѝ я напусти. Отецът ѝ избѣгна при него и учителката съ която скритомъ се вѣнча въ Казанлъкъ противъ черковнитѣ постановления (учителката не бѣше развѣдена още отъ мъжът ѝ си). За тѣзи безираственна и противорелигиозна постѣпка, това лице и до днесъ се счита отаждено отъ църковата.

Азъ не искамъ сега да нарѣка името на лицето, защото се ласкаж, че инициаторитѣ сж отхвърлили вече или ще отхвърлятъ кандидатурата му, нъ ако тѣ се не сумѣсатъ на връме да го отхвърлятъ, тогазъ азъ ще го обявя, да види свѣта гдѣ сме и какво правимъ.

Азъ съмъ увѣренъ, че нѣколкото души, ще послушатъ благоразумието, и нѣма да ме принуждаватъ повторомъ да пишж върху сжщия предметъ, защото и да се избере казанното лице, все ще бѣде кассирано, а неприятелитѣ ни ще има съ какво да ни биятъ въ очитѣ.

Г.

РАЗНИ

Говори са, че Н. Височество княза на 20 того, щѣлъ да пристигне въ София.

Една телеграмма изъ Разградъ ни съобщава, че на 16 того часътъ по 2 Г. П. Каравеловъ престоиналъ въ този градъ, гдѣто билъ тържественно посрѣщанъ отъ своитѣ приятели. Г. Каравеловъ щѣлъ да продължи пътуванието си до Варна, а за 27 май ще са завърне пакъ въ градъ ни.

За военното училище въ София, получихме едно обширно описание, въ което се излагатъ твърдѣ неприятни дѣла, особено по икономията, която се правяла отъ ханката на ученицитѣ.

Прѣди два дни пристигна въ градъ ни чиновника при Министерството на Вѣтрѣшитѣ Дѣла г. Франгя, който придруженъ отъ единъ турченъ замина за околитѣ, да убѣждавали турското население, да се неизсѣлявало изъ княжеството! На турцитѣ ще са обѣщаватъ златни гори и че сичко ще имъ падне отъ небето! Защо става това именно прѣдъ 27 май? Дѣца ли сме ние, да се лъжемъ?—Сичко е напраздно, Г-да, недѣйтѣ харча поне на вѣтѣра народнитѣ пари, които много трудно се печелятъ.

Турекото Правителство постоянно да не приема г-на Я. Герова за дипломатически Агентъ на Н. Височ. Княза въ Цариградъ. Чакало се пристиганъето на Негово Височество въ София за да пише на Великия Везиръ за да приеме Високата порта г-на Герова за агентъ. Ето до гдѣ я докараха нашитѣ умни държавници.

Споредъ извѣстията ни отъ

Кюстендилъ, много отъ тамошнитѣ сждини отъ началото на тая година до сега биле премѣствявани по нѣколко пѣти отъ една длѣжност на друга, не само въ сжщия градъ, но и въ други градове. Така напримѣръ недавно премѣстениитѣ отъ Ломъ въ Кюстендилъ сждебенъ слѣдობателъ Дим. Ивановъ, билъ премѣстенъ сега пакъ въ Свищовъ, а за прокуроръ билъ назначенъ, вмѣсто Недѣлева, или щѣлъ да се назначи Георги Великовъ, помощникъ на прокурора при Соф. Окр. сждъ, който преди нѣколко мѣсеци билъ приведенъ отъ Пловдивъ въ София. Сждебнитѣ приставъ Княжевъ, който отъ двѣ години изпълнявалъ тая длѣжност, билъ отчисленъ, види се защото е русинъ и вмѣсто него било назначено едно македонче.

Единъ наблюдател, който се занимавалъ съ вѣстника на телеграфо-почтенското управление, удостоверява, че отъ мѣсецъ януарий до сега повече отъ 130 прикази сж станали по премѣствяване на телеграфо-почтенски чиновници и че въ всѣкой отъ тия прикази се съдържае около по десетина распорѣждания. Отъ това излиза, че въ продължението на четири мѣсеци сж станали най малко около хилядо премѣстания на телеграфо-почтенски чиновници! Гдѣто ще каже, не е било само министерството на правосѣдието, което е правило премѣстанията. Горката българска хазна, що си истегли съ тия премѣстания!

Извѣтватъ ни отъ Ломъ, че членътъ при тамошния окръженъ сждъ, г. Ст. Титковъ който отдавна служи по сждебното вѣдомство и който е билъ единъ отъ добритѣ сждини, билъ назначенъ за мировий сждия въ Враца. Преместението на г. Титкова станало вслѣдствие скандалътъ, който прозвезели нѣкои отъ сждебнитѣ чиновници Бессарабци, които искали да биятъ г. Титкова, и той за да се избави отъ боя се защитавалъ отъ тѣхъ. Такава е наградата на всичкитѣ добри чиновници. Г-нъ Титковъ е билъ и опълченецъ; той е участвувалъ въ бойветѣ при Стара-Загора и на Шипка.

Почти всичкитѣ вѣстници се произнесоха противъ неправилното касиране отъ министерството избранитѣ г.г. Славейковъ и Каравеловъ за членове на Соф. окр. упр. съвѣтъ, касиране, което министерството не мотивира съ никакви причини, но правителството и до сега още не е осветило общественото мнѣние за тая своя постѣпка. Касиранитѣ щѣтъ ли да оставатъ да се не оплачатъ предъ народното събрание за това?

Много се говори че, ако настоящето министерство не сполучи въ изборитѣ за народни представители, щомъ се събержтъ депутатитѣ въ София, то било на мнѣние да растури Народното Събрание. До колко тие слухове сж истинни, ние не можемъ да потвърдимъ. Само ще кажемъ че въ всѣка конституционна държава щомъ едно министерство нема висшегласие, то си дава оставката, а отъ държавний глава зависи да приеме оставката му, или пакъ да растури събрание за да станатъ нови избори. При това трѣбва да приложимъ, че ако помнѣжъ нашитѣ сегашни министри, и въ 1879 год. се растури събрание, но при вторичното избирание се избрала пакъ сжщитѣ лица почти. Съ растурианъето на събрание нема да стане друго, освѣнъ да се похарчатъ нѣколко хиляди левчета отъ хазната за дневни и пѣтни пари на представителитѣ за да отиджтъ да видятъ София и да се вържтъ да ги избержтъ пакъ и да имъ се плащатъ изново пари за дожаждане и връщане.

Помощникътъ на прокурора при Варненский окръженъ сждъ г. Ст. Таманаки е уволненъ отъ длѣжностъ по собствено желание. Г. Таманаки е единъ отъ интелегентитѣ и способнитѣ сждебни лица. Той отколе служи по сждебната частъ.

Баронъ Хиршъ испратилъ едно писмо до дружеството на желѣзницата Руссе-Варна, въ което

заявява, че безъ да се гледа на нѣкакви си съглашения мѣжду Българекото правителство и реченото дружество, този желѣзентъ лжтъ, нemoжалъ да се отдаде подъ управлението на България, прѣди да се свърши постройката на клопътъ, който ще съедини Българградъ съ Цариградъ.—Това писмо на Барона Хирша е писано вжгда са, по внушението на Австрия.

На 9 май Черногорския князь Николай билъ тържественно посрѣщанъ въ Подгорица, гдѣто на обѣда, произнесалъ наздравича за здравнето на турския Султанъ, като го нарекалъ за добъръ свой другаръ, приятелството на когото той високо цѣнялъ. Турския резидентъ Джева ефенди, отговорилъ съ наздравича за здравнето на Черногорския Князь.

Въ 17-й си брой „Срѣдецъ“ казва, че чиновницитѣ,—било по администрацията, било по сждебното вѣдомство,—които биле премѣствявани или отчислявани, сж биле некадърни, безхарактерни и рушветчи, и че несмѣняемостта не сждинитѣ у насъ не могла да се въведе, защото би значило да се увѣковѣчи невѣжеството и рушвета въ сждилищата. Това го казва министерскийтѣ вѣстникъ! Ние пакъ ще кажемъ, защото отчислявате и премѣстяте некадърните и вмѣсто тѣхъ назначавате пакъ такива? Ако единъ сждиня е некадъренъ или рушветчия на едно мѣсто, може ли да бѣде кадъренъ и перушветчия на друго? защо пакъ назначавате неспособни, вмѣсто отчислените некадърни? защо не предавате рушветчипитѣ на сждъ, ако има такива, а не да ги премѣстяте, ако ли пакъ нема, какъ дързува единъ вѣстникъ да казва че въ сждилищата владѣялъ рушвета и че сждинитѣ биле рушветчи? И министерството на Правосѣдието ще ли претърпи това порицание? Ако то премълчи, поне сждинитѣ трѣбва да искатъ удовлетворение и да се накажжтъ виновнитѣ, защото друго яче се подконава авторитета на сждилищата и губжтъ уважението си.

Ония отъ нашитѣ читатели, които се не лѣнжтъ, ние имъ препорѣчваме да прочетжтъ вводната статия на в. „Отечество“ въ бр. 18, написана по поводъ на 11-й май. Види се, че тая статия е писана за дѣца и че тя е обнародвана въ нѣкой вѣстникъ за дѣца, а не въ сериозентъ органъ на една партия. Че статията е такава, туй се доказва и отъ съдържанието и. Ние не знаемъ сега кой е дѣйствителний редакторъ на „Отечество“, въ когото се срѣщатъ по нѣкога и отборни статии, ще кажемъ обаче че да се пише сериозентъ вѣстникъ, не значи да се пише тѣй както се пишжтъ въ подлистници писма до баба ми.

„Въ минжлия брой на вѣстника си бѣхме извѣстие, че за градски кметъ се назначава Г. Радославовъ. Както се научаваме,

нѣколко софиянци ходили при министра-президента Д. Цанкова и му казале че тѣ немогатъ да приематъ да се назначи за кметъ на столицата человекъ, който не е родомъ отъ София, нито пъкъ има нѣкакво недвижимо имущество въ нея. Вслѣдствие на това, Г. Цанковъ одобрилъ за кметъ Г. Теодора Пешова, а за негови помощници г-да Атанасъ Храповъ и Михаилъ Боботиновъ“ (Отечество).—Това е бошъ лафъ.

В. „Търновска Конституция“ извѣстява, че началникътъ на Отдѣлението при Министерството на Правосѣдието, г. Д. В. Македонски взелъ 800 лева на Македонското Благотворително Дружество, безъ да означава обаче на заемъ ли ги е взелъ или какъ, и че сждебнитѣ приставъ при Ломский Окрѣженъ сждъ, г. Д. Оклевъ завлѣкалъ съ себеси 400 лева отъ сжщото Дружество. Първитѣ отъ тѣхъ е билъ подпредседателъ на Дружеството, а вторитѣ секретаръ.

Извѣтватъ ни отъ София, че откриванъето на юридическото дружество станало на 11 Май въ гимназията. Всичкитѣ Министри присѣствувале, освѣнъ Министра на Правосѣдието, който, както увѣрявале, билъ закъснѣлъ и не можалъ да доде. Старитѣ, т. е. бившитѣ, и сегашнитѣ учители празнувале денъ на Славянскитѣ Просвѣтители св. св. Кирилъ и Методий въ Славенската бесѣда. Казале се нѣколко събрании съ обстоятелството слова, ниле се здравици, испрателе се телеграми до Н. Височество Княза и до други нѣкои славянски знаменити личности и учреждения. Новитѣ кметъ Т. Петовъ веткнѣлъ на службата си и сега изъ Софийскитѣ улици ще протеже медъ и масло. Негово Височество се учаквалъ да пристигне въ София на 20—22 май. Подиръ изборитѣ, министритѣ Цанковъ и Поляновъ щѣли да заобиколажтъ нѣкои мѣста за да направятъ сами ревизия на подвѣдомствениитѣ си учреждения. Както консерваторитѣ, така и либералитѣ силно агитирале за изборитѣ, а отъ страна на правителствениитѣ либерали ужъ немало агитации. Прокурорътъ при Кюстендилский окръженъ сждъ, за когото се е писало отъ нѣкое време доста неприятно въ вѣстницитѣ билъ повиканъ, споредъ нѣкои, отъ министерството за да даде обяснения, а споредъ други — ужъ билъ отчисленъ. Какви обяснения ще дава този прокуроръ, догдѣто не отиде на мѣстото нѣкой ревизоръ да пенита и изучи работата? Всички сж задоволни отъ назначението на г-на П. Станцова за Софийски окръженъ управителъ, но градската полиция била много слаба; твърдѣ често ставале обирация на магазини, фаетонитѣ се карале бързо по улицитѣ, както и ведицитѣ препускала кошетѣ си по многолюднитѣ улици, безъ да имъ се прави нѣкаква заблѣжка отъ полицията. На мировийтѣ сждиня, който билъ въ отпускъ, длѣжността се изпълнявала отъ единъ членъ на окръжния сждъ, който редовно всѣкиденъ непристѣствувалъ въ сждилището, за това и много дѣла биле отлагани. Пакъ биле станале нѣкои нови назначения, уволнения и премѣстения на сждини, както и на нѣкои околийски началници. Новоназначениитѣ агентъ за Цариградъ, г. Геровъ, е още въ София; той нема да замине до пристиганъето на Негово Височество. Отъ много мѣста дохождае бивши чиновници за да даватъ пенита за околийски началници; Г-нъ Ст. Даневъ, членъ въ кодификационата коммисия, който отъ нѣколко време се нахождалъ въ Кюстендилъ, се завърналъ въ София. Говорило се, че помощника на прокурора при Соф. окр. сждъ, Г. Великовъ, билъ испратенъ или щѣлъ да се испрати въ Кюстендилъ, да приеме дѣлата отъ Недѣлевъ и да изпълнява привремено прокурорската длѣжност. Други говориле, че г. Великовъ си далъ оставката, понеже му вече дотегнали премѣстенията.

Ако свѣденията, които получихме отъ София сж вѣрни, бивший прокуроръ при Софийский и послѣ при Руссенский апелативентъ сждове г-нъ Димитренко се освободилъ отъ всѣко углавно преслѣдванъе. Дѣлото му се прекратило отъ Министра на Правосѣдието; освѣнъ това щѣли да му се платжтъ 2000 лева за връщане въ Руссия и заплатата за два мѣсеци, презъ което ще

се счита като че е въ отпускъ, а следъ това щѣлъ да бѣде уволенъ отъ длъжностъ. Както помнитъ читателитъ ни, въ единъ отъ предыдущитъ бройове на вѣстника си ние казахме, че най-послѣ работата така ще се свърши. Ето какъвъ е края на необмисленитъ постѣпки!

Прочетохме въ вѣстникъ „Отечество“:

„Изъ едно частно писмо отъ Кюстендилъ извличамъ слѣдующето: „нашия окръженъ съдъ прие окръжното на министерството на правосъдието, касателно адвокатитѣ. Увѣряватъ, че това е станало по наляганieto на прокурора, понеже председателя не билъ ужъ съгласенъ да се приеме споменатото окръжно, защото то се основало върху двѣ начала: законодателно и тълкователно, отъ които първото принадлежи на Народното Събрание, а второто — на Върховния Касаціоненъ съдъ. Даже и членоветѣ се противили, но отъ страхъ да ги не отчислятъ, тѣ се съгласили съ заключението на прокурора г. Недѣлева.“ Ние съобщаваме горнитѣ свѣдения само за любопитство на интересуящитѣ се по въпроса за адвокатитѣ, безъ да гарантираме обаче за тѣхната точностъ.?!“

При това ние ще притуримъ че, спорѣдъ частнитѣ ни свѣдѣния отъ Севлиево, и тамошниятъ окръженъ съдъ преклонилъ глава предъ Министерското предписание за адвокатитѣ и се запрѣтило на нѣкои лица правото да адвокатствуватъ. Това сжщото станало и въ Търново. Ние никога не бихме могли да повѣрваме, че хора като Плакунова, Кавръжкова и Бурмова ще се покажатъ толкова слаби да се страхуватъ въ изпълненieto на службитѣ си, съгласно съ законитѣ, а да се подчиняватъ на административнитѣ распорѣждания, които не вѣзватъ въ кръга на сѣдебната администрация. И отъ такива хора се учаква правосъдие. Ако тия людѣ бѣха хора самостоятелни, ако разбираха сѣдебнитѣ си права, тѣ сами трѣбваше да отхвърлятъ това окръжно, или, въ противенъ случай, да си даяха оставкитѣ. Това ще каже независими сѣди.

Спорѣдъ в. „Отечество“ Кюстендилскитѣ прокуроръ Недѣлевъ билъ отчисленъ.

Бившиятъ административенъ чиновникъ при Министерството на Вжтрѣшнитѣ дѣла, г-нъ Бончевъ, е назначенъ за ревизоръ при Министерството на Правосъдието. Ние ще кажемъ че, г. Бончевъ може да бѣде твърдѣ добръ юристъ и теоритикъ, даже и изряденъ редакторъ на в. „Срѣдецъ“, както увѣряватъ нѣкои че и той е отъ редакторитѣ на тоя вѣстникъ, но не можемъ да премѣчимъ отъ да не кажемъ, че никаква полза не може да се учаква за сѣдилищата отъ ревизията на единъ човѣкъ, който едвамъ вчера е оставилъ студенческитѣ столъ, безъ никаква практика по канцелярскитѣ и сѣдебнитѣ дѣла; като вѣзвѣ въ едно сѣдилище г. Бончевъ не ще да знае какъ, отъ гдѣ и

върху какво да произвежда ревизия, когато тая длъжностъ трѣбваше да се даде на нѣкое лице, което е било нѣколко години въ сѣдилищата, добило е опитъ, всичко разбира и мъчно е отъ него да се укрпе нѣщо. Когато сж щѣле да назначаватъ г. Бончова, тогава защо му не оставиха за помощникъ г. Бодаревъ или г. Македонски? Г-нъ Бончевъ, е юристъ и като има и единъ практикантъ помощникъ, той може само тогава да бѣде полезенъ; другогаже никакъ. Но нашиятъ Министръ на Правосъдието мисли ли тия работи?

Спорѣдъ полученитѣ свѣдѣния отъ Кюстендилъ, вѣсникитѣ лица, които са съставили Кюстендилскитѣ окръженъ съдъ до възстановяването на текущата година, са уволенни по собствено желание. Се пожелами да ги уволимъ, като предварително биле премѣстени на други мѣста, а именно: Председателтъ Капановъ билъ преместенъ за членъ на Соф. окр. съдъ; членътъ Ивановъ билъ назначенъ за Бѣлоградскитѣ Мир. сѣдия; членътъ Ангеловъ — за слѣдователъ въ Видинъ, а така сжщо и нотариусътъ, който билъ преместенъ за членъ въ Враца си далъ оставката. Нашиятъ приятелъ добавя, че всичкитѣ тия премѣстения станали по настояването на нѣкогашний адвокатъ, а сега прокуроръ, Недѣлевъ, който билъ испърво дописникъ на „Съзнание“ и „Свѣтлина“, а послѣ станалъ и близенъ приятелъ на днешниятъ Министръ на Правосъдието, г. Помянова, бившиятъ редакторъ на потъмнялата „Свѣтлина“. Всичко щото било писано отъ Недѣлева въ тоя вѣстникъ противъ сѣда само и само защото сѣдитѣ се не оставиле да му рѣшаватъ дѣлата, както си той иска, сѣдитѣ испращале отговори и опровержения, по редакцията на „Свѣтлина“ ги не обнародвала. Въ Заключеніе дописникътъ ни явява, че тамошниятъ адвокатъ Анакий Минковъ билъ назначенъ за прокуроръ при Шумненскитѣ окръженъ съдъ. Минковъ е билъ единъ два мѣсеци помощникъ на прокурора при Севлиевскитѣ и около единъ мѣсець при Пазарникскитѣ окръженъ съдъ. Той билъ твърдѣ младъ, и безъ достаточна опитностъ за прокуроръ, при всичко че ние имаме нищо противъ него, тогава защо го назначаватъ на такава важна служба? Развъ въ Шуменъ нема членове, които отколе служатъ, съ придобита опитностъ и извѣстни познания, какъвто е г. Догановъ на примеръ, за да се назначи нѣкой отъ тѣхъ за прокуроръ и въ сжщото време да се авансира? Ако така слѣдватъ да ставатъ назначеніята, ние ще се съгласимъ съ „Срѣдецъ“, че невѣжеството въ сѣдилищата още повече ще се усили, макаръ нашиятъ събрать и да не иска да се увѣковечи.

Въ София се търсѣло мѣсто, гдѣто да се построи здание за Народното Събрание; за това здание има отпуснати съ указъ

200,000 лева, нѣ както ни съобщаватъ, то щѣло да се построи отъ дѣски за по-скоро. Въобразете си какво ще бѣде това дървено здание за Нар. Събрание. И знаете ли колко щѣло да коштува? Повече отъ 250,000 лева! Когато съ тия пари можеше да се направи едно здраво и трайно здание отъ тухли, което да трае сто години.

Плана на гр. София, потвърденъ прѣдъ 4 години отъ Н. Височество, сега щѣлъ да се измѣнява по предложението на бившиятъ натрапенъ градски кметъ.

Прѣзъ тоя мѣсѣць въ Харковъ се застрѣляли двама ученика, единия гимназистъ отъ 8 класъ, а другия отъ реалката.

Съобщаватъ ни изъ Разградъ, че г. Каравеловъ билъ посѣтенъ отъ сичкитѣ по-лични граждани и на 17 того изпратенъ съ почести за Шуменъ.

Въ градъ ни има сичко 4 и словомъ четири доволни яланъ либерали, които отъ компромиса на самъ, въртятъ такава една политика, вършатъ такива дѣла, щото сѣкний отъ гражданетѣ узна тѣхния патриотизмъ, тѣхното диктаторство и цѣльта на доволството имъ. До днесъ ако непродуктахме нищо дума за тия патриоти, ние го правяхме изъ уважение, като лични приятели и бивши дѣатели по народнитѣ ни работи, нѣ тѣхъ преминаха границата на приличието, неможеха да си скрижатъ голотата и днесъ сами са открихъ. На 16 того вѣчеръта се събрали 4-та доволни, като повиками и недоволни, да размислятъ и опредѣлятъ лицата, на които кандидатуритѣ да се поставятъ за да се избереатъ за представители въ предстоящото Народно Събрание. Въ това време когато се препирале по въпроситѣ, единъ отъ 4-та доволни си позволява и одарва една пѣсеница на одного отъ недоволнитѣ!! Какъ ви се вижда това г-да! Този патриотъ съ бои вижда се иска да прокара своитѣ гнили нѣби, за да се извърше онова, което той предлага и желае! Сичкитѣ присѣтствующи се смаяли отъ тая постѣпка на тоя яланъ-либералъ, който са е удържостилъ да бие ония, които несподѣлятъ неговото мнѣние! Почти сичкитѣ са изказале противъ политиката и желанието на доволнитѣ и така сж са разотингле, безъ да свършатъ нѣщо. — Нашиятѣ съграждане, които сж се отличавале съ своята самостоятелностъ и които винжги сж биле за запазването на народнитѣ права, надѣваме са, че и въ предстоящитѣ избори, тѣ ще си дадатъ гласа за ония лица, които отблизко познаватъ, че сж некористолюбиви и честни патриоти, а такива лица слава Богу имаме доволно. Ние бихме препорѣчали на нашитѣ съграждане: Георг. Р. Цанкова, М. Паничерски, Константинъ Доганова, Дим. Мантова, Д. Вачова, Драганъ Р. Драганова лица мѣстни жители, и отъ близо намъ познати, за тѣхъ да гласнодаватъ.

ОТЪЗВЪ

къмъ избирателитѣ.

Като дѣецъ и старъ поборникъ за освобождението на много ни отечество България, въ продължение скоро на 30 годишенъ полвигъ, имахъ честта да видя България освобождена. Фазитѣ презъ които премина българскитѣ народъ въ това тридесетъ годишно време, какъ и съ каква жертва се достигна цѣльта за освобождението, това е познато почти на сички ви. Отъ освобождението и до днесъ изтекоха почти 7 години, а българскитѣ народъ и слѣдъ своето освобождение, има злочестията да премина пови пениги на страдания отъ своитѣ свои подъ було на патриоти самозванци, които единъ презъ други сж надпреваряха да се рекомандуватъ за водачи и спасители на отечеството ни! А въ другъ дѣлата имъ противорѣчиха на тѣхнитѣ помбозни самохвалства, и отъ това положение на работитѣ българскитѣ народъ бѣше принужденъ нѣколко пжти да се отзове и протестира предъ Негово Височество за тѣхното отчисляване. Отчаяни тѣзи самохвалци, всячески пожелаха да преиначатъ и самитѣ основни законъ конституцията, като си позволиха да правятъ преврати, и като злоупотребиха довѣрието на сички избиратели и незаконно дадохъ мандати на представители, съ които посредствено са служеха като за просто орудие; за да си достигнатъ цѣльта тѣзи лжепатриоти и да господствуватъ надъ българскитѣ народъ, именно за свои лични, и частни интереси и днесъ не преставатъ отъ да агитиратъ по между насѣлението; сичко това е фактъ неоспоримъ и познатъ почти отъ сички васъ г-да избиратели.

Не искаме да ви напомнявамъ и макиавелизмитѣ които употребиха тѣзи подъ маска патриоти, защото напълно сжмъ увѣренъ че сж твърдѣ добри вамъ познати, а още дълго време ще ги сматрате като ягно за укору и позору на българскитѣ народъ.

Г-да избиратели, слѣдъ нѣколко дена предъ васъ ще стоитъ урнатъ, въ които ще вложите бюлетинитѣ си за представители въ нр дното събрание. Преди сичко трѣба да знаете че мандата, когато повѣрите да ви представява, въ днешнитѣ обстоятелства има твърдѣ голѣмо значение, защото този мандатъ даденъ въ рацетѣ на искрени патриоти, ще участвивъ България, и избави отъ пронастѣта. Ако ли напротивъ пакъ вѣзвѣ въ рацетѣ на сжщитѣ лженатриоти, България ще бѣде пакъ отъ това подвѣдена на раздори, нахаства, грабѣжи, и пронастѣта, които грозиха да и унищожатъ и да зачернятъ съществуването и (сторенигъ подвиги въ преврата).

Въ кратѣцъ като ви изложихъ сичкитѣ опасности, които ни окружавагъ, и като виждамъ че избирателитѣ иматъ потреба отъ освѣтление препорѣчвамъ по мое частно мнѣние да внимавате въ изборитѣ за представители за бѣдущето народно събрание, да изберегъ хора честни патриоти, и съ непоколебимъ характеръ, чисти българи, съ единствена цѣль за съхраненieto основнигъ на подпегалъ (Конституцията) безъ никаква измѣнение, единствено спасение на българскитѣ народъ въ бита на своето политическо съществуване. Приемете г-да избиратели монте какъ васъ искрени почитания.

Русе 17 май 1884.

Д. Цѣвовичъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Севлиевското Опълч. дружество „Левъ“, обявява, че търси работници за постройка на единъ паметникъ съ височина 8 метра и 20 сантиметра, работенъ съ мѣстенъ дѣланъ камакъ. Материяла ще си доставятъ самитѣ работници. Желающитѣ г-да нека са отнесатъ за споразумѣние до дружеството.

Председателъ: *Ив. П. Даниловъ.*
Дѣловодителъ: *И. Сименовъ.*

Умоляватъ се Г-да приятелитѣ ни единомисленици, телеграфически да ни съобщатъ резултатитѣ на изборитѣ, които ще станатъ идущата недѣля на 27 того.

редакцията.

Русе скоро-печатница на в. „Славянинъ“